Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

et. Da gliam deo. Nos
scimus quia hic homo
pccor est. Dixit ergo ille
Si pccor est nesciо: vnu
scio quia cecus cū essem
modo video. Dixerunt g°
illi. Quid fecit tibi? Q°
modo aperuit tibi ocu
los? Rndit eis. Dixi vo
bis iam et audistis: qd
iterū vultis audire? nū
quid et vos vultis disci
puli eius fieri? maledi
xerūt ei et dixerunt. Tu
discipulus illius sis: nos
autē moysi discipuli su
mus. Nos scimus q̄ a
moysi locutus est deus.
hunc autē nescimus vn
de sit. Rndit ille homo
et dixit eis. In hoc enī
mirabile est: quia nos
nescitis vnde sit et ape
ruit oculos meos. Sci
mus autē quia pccores
deus non audit: sed si
quis dei cultor ē et voluī
tatem eius facit hunc
exaudit. A seculo nō ē
auditū: quia quis ape
ruit oculos cēci nati.
Nisi esset hic a deo: non
poterat facere quicquam.
Rndiunt et dixerunt ei.
In pccis natus es totus
et tu doces nos? Et eie
cerūt eum foras. Audi
uit ihs quia eiecerunt
eum foras: et cum inve
nisset eum dixit ei. Tu
credis in filiū dei? Rndit
ille et dixit. Quis ē dne
ut credam in eum? Et
dixit ei ihs. Et vidisti
eum et qui loqtur tecū
ipse. At ille ait. Credo do
mine. Et procidens adora
uit eum. Feria. v. l. ii. Reg
Q diebus illis. Venit
mulier sunamitis ad
heliseū i monte carmeli.
cumq; vidisset eam vir
dei de contra ait ad ieri
puer suū. Ecce suna